

Bizonyságtétel

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.”

Máté. 10. rész, 32. vers

A hatvanas évek elején, római katolikus családba születtem. Ahogy ez akkoriban gyakorlatilag kényszer volt, lakhelyemtől távol, vidéken, teljes csendben és titokban kereszteltek meg. Ez után – ahogy az lenni szokott – szüleim nem jártak többet templomba és velük együtt én sem.

Így aztán nagyon-nagyon hosszú ideig semmi kapcsolatom nem volt sem az Egyházzal, sem a Bibliával (ugyan volt otthon egy Károli fordítás, de csak a polcon porosodott), és nem tudtam semmit Jézus Krisztusról, a bűnről, és a bűnbocsánat, a megváltás lehetőségéről sem. Azonban amikor nehezen mentek a dolgaim, mégis mindig Istenhez fordultam segítségért. Már akkor is éreztem, hogy valami nagyon hiányzik az életemből, de nem tudtam megfogalmazni, hogy mi az.

Amikor életem egyik mélypontjának megélése után hallottam egy magyarországi belmisszió tevékenységéről, lassan felébredt, majd egyre inkább fokozódni kezdett bennem a vágy (és a kíváncsiság). Így jutottam el 2014 őszén arra a pontra, hogy jelentkeztem egy női csendeshétre, melyen részt is tudtam venni.

Újonnan vásárolt új fordítású Bibliámmal (és a csendeshéten való részvételhez szükséges „technikai” kellékekkel) felszerelve, könnyes szemmel, reszkető szívvel érkeztem meg a meghirdetett kezdésre. Nem tudtam, hogy ott mi vár rám, de azt éreztem, hogy valami „nagy dolog” fog velem történni. Így is lett, a csendeshét végére rám szakadt addigi életem minden bűnének terhe.

A Belmisszióban a csendeshét végétével azt az útmutatást kaptam, hogy – immáron megerősödve – térjek vissza a saját Gyülekezetembe. Így döbbsentem rá, hogy hát, nekem az bizony nincs. Ezt az útmutatást figyelembe véve viszont úgy éreztem, hogy a Soroksár-ófalui református Gyülekezetben a helyem. Így aztán októberben, életemben először, elmentem az ottani istentiszteletre. Ott még erősebben szakadt rám addigi életem minden terhe. E terhek alatt megrogyva ez év január elején – egy lelkipáspásztor beszégetés során – átadtam az életemet Jézus Krisztusnak, és letettem az addigi bűneimet a Kereszt alá. Ettől az időponttól kezdve hallott igehirdetések tartalmát

még inkább átéreztem, de továbbra is voltak olyan vonatkozások, melyeket tárgyi tudás híján nem értettem – nem érthettem – meg. Azt azonban megértettem, hogy egy felekezethez, egy gyülekezethez való tartozásnak a személyes hiten kívül más feltételei is vannak.

Különös tekintettel arra, hogy megtérésem után nemcsak az igaz hit ajándékát, hanem hívő társat, férjet is kaphattam, különösen is fontossá vált számomra a hovatartozás kérdése.

Így aztán nagy örömmel hallottam, hogy ősszel lehetőség nyílt a Gyülekezetünkben felnőtt konfirmációra, melynek előkészítő alkalmaira mindjárt jelentkeztem is.

Ezekon az alkalmakon lelkipásztorunk segítségével nem csak a tárgyi tudásunk gyarapszik, hanem élő hitünk is elmélyül az ott tanultak alapján.

Hosszú, rögzös utamat hátrahagyva immáron jó és felemelő érzés, hogy hihetek Istenben, Jézus Krisztusban, a Szentlélekben, és van hová tartoznom.

Bösz Katalin

(Nagyapámtól hallottam először annak idején verselték az iskolában, majd néhány éve örömmel találtam rá egy könyvben)

Aranyábécé

(az előző részlet folytatása)

Jószívűség

GONDOLJ mindig jó lélekkel
Az elhagyott szegényekkel!
Ha megáldott Isten téged,
Nyújts másoknak segítséget!
Mert nem tudod, te is végre,
nem szorulsz-e segítségre.

Háládatosság:

HA valaki jót tett veled, Te azt soha el ne feledd!
Rosszért is jóval fizess, hogy Istennek
kedves lehess!

Istenfélelem:

ISTENT féljed, Istent szeresd,
Reménységed Őbele vesd!
Ő mindnyájunk Édesatyja.
Oktalan, ki ezt tagadja.

Templomszeretet:

JÁRJ el az Isten házába,
oda sose jársz hiába!
Öntsd ki szíved Isten előtt,
és nyersz Tőle áldást, erőt,
És míg ott vagy: légy csendesen!
Viseld magad figyelmesen!
Ne suttogj, és ne szunnyadozz,
szemeiddel ne kalandozz!
Épülj a jó tanításon, ne járjon az eszed
másan!
A templomban maradj végig, az utolsó ének-
lésig!

Igazmondás:

KÖVESD a szép igazságot,
Kerüld a rút hazugságot!
Aki egyszer hazudni mer,
Hitelt többé nemigen nyer.

Nevelés:

LEGJOBB örökséget vettél
Ha okosan neveltettél.
Aki tanulni nem szeret,
Felnőtt korában bánja meg.

Békesség

MEGBÁNTÓDON ne állj bosszút!
Békességre ez legjobb út.
Kész légy jussodból engedni,
Mintsem mással perlekedni!
Csekélységen fenn ne akadj,
Éktelen szókra ne fakadj!
A rossz ember vétékét megvesd,
De magát, mint embert szeresd!

Válogatta: Kiss Katalin lelkész